

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 aprilie 2014**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Ion Guzun și Elena Covalenco,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013 declarat de inculpatul

Axenti Vasile Sergiu, născut la 07 decembrie 1978, originar și domiciliat în r-nul Strășeni, or. Bucovăț.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 21 iunie 2013 pînă la 18 septembrie 2013;*

2. *Instanța de apel de la 09 octombrie 2013 pînă la 26 noiembrie 2013;*

3. *Instanța de recurs de la 04 martie 2014 pînă la 09 aprilie 2014.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 18 septembrie 2013, pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Axenti Vasile a fost declarat culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în quantum de 150 ore, iar conform art. 90 alin. (11) Cod penal a fost menținută condamnarea cu suspendare condiționată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Strășeni din 06 martie 2012.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat, că la 09 iunie 2013 aproximativ la orele 21.20, nedeținând permis de conducere și fiind în stare de ebrietate alcoolică, intenționat a urcat la volanul automobilului de model „Mitsubisi Colt” cu n/î C DZ 105 și deplasându-se pe traseul central din or. Bucovăț, r-nul Strășeni, fiind stopat de inspectorii de patrulare al Batalionului nr.3 al INP a IGP Chișinău și fiind supus testării la alcool prin mijlocul tehnico - științific „Dranger Alcotester 8510 RO”, s-a stabilit, că conform procesului-verbal din 09 iunie 2013 de constatare a stării de ebrietate la cet. Axenti Vasile concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat este de 1,00 mg/l, care se referă conform art. 134¹² alin. (3) Cod penal, la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Totodată fiind solicitat cet. Axenti Vasile de a trece examenul medical în vederea recoltării probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, ultimul a refuzat categoric de a-i fi prelevată această probă.

Așa dar, Axenti Vasile a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere al Republicii Moldova și anume: pct. 10 alin. (2) lit. a) conform căruia „Persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede.... permis de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, de asemenea neglijând și prevederile pct. 14 lit. a) al aceluiași regulament conform căruia „conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”. Totodată Axenti

Vasile a încălcat cerințele pct. 11 alin. (4) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia „conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat: După oprirea vehiculului la semnalul agentului de circulație sau al altui reprezentant al organului de control, conducătorul acestuia este obligat să rămână în vehicul ținând brațele pe volan până la apropierea acestuia, lit. j) să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Axenti Vasile să fie recunoscut culpabil și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă prin aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni. În baza art.85 Cod penal pentru cumul de sentințe a adăuga parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Strășeni din 06 martie 2012 și ai stabili definitiv o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani 2 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a indicat, că instanța de fond a aplicat ilegal o pedeapsă în alte limite decât cele prevăzute de lege și nu a ținut cont de pericolul social sporit al acțiunilor inculpatului și gravitatea infracțiunii săvârșite de ultimul, care fiind condamnat de comiterea unei infracțiuni în domeniul transportului și fiindu-i stabilite anumite restricții, intenționat a urcat la volanul automobilului, fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată și a comis în termenul de probă stabilit prin sentința din 06 martie 2012 o nouă infracțiune. Axenti Vasile avea obligația și trebuia să conștientizeze urmările prejudiciabile care pot surveni în urma acțiunilor sale, însă nu a luat în considerație acest fapt și din nou a comis o infracțiune cu intenție.

Procurorul consideră, că prin pedeapsa aplicată de către instanța de fond nu a fost realizat scopul legii penale, deoarece în temeiul circumstanțelor menționate, nu poate fi vorba de careva corectare a lui Axenti Vasile fără a fi supus răspunderii penale cu privarea de libertate reală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013 a fost admis apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și menținerea condamnării prin sentința Judecătorei Strășeni din 06 martie 2013 în temeiul art. 90 alin. (11) Cod penal și pronunțată o nouă hotărâre, prin care: Axenti Vasile este recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal pentru cumul de sentințe inculpatului Axenti Vasile s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Strășeni din 06 martie 2012, stabilindu-i acestuia pedeapsa definitivă de 5 ani și 2 luni, cu ispășirea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Pentru a pronunța decizia instanța de apel a reținut, că instanța de fond a adoptat o sentință contrară prevederilor art. 90 alin. (10) Cod penal, care prevede, că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art.85 Cod penal. Astfel instanța de judecată urma să adauge, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Colegiul penal a ajuns la concluzia că pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de fond este stabilită incorect, motiv din care urma a fi admis apelul acuzatorului de stat.

5. Inculpatul Axenti Vasile făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond, motivând, că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și neîntemeiat instanța de apel a exclus prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal.

6. Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Axenti Vasile, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

6.1. Colegiul constată, că recurentul este de acord cu calificarea acțiunilor sale în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cauza fiind examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Autorul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală fără a desfășura în ce constă eroarea de drept care a afectat soluția instanței de apel, criticând de fapt excluderea din sentința de fond a prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, care după părerea sa este nejustificată.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanța de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel - temeii care nu își găsește reflectare în decizia contestată.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiturile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivul adoptării soluției.

Potrivit pct. 14.7 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, una din chestiunile de drept pe care trebuie să le soluționeze instanța de apel este: dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just.

În acest aspect, motivele invocate de recurent la pct. 5 al prezentei decizii, referitor la individualizarea pedepsei, instanța de recurs le consideră neîntemeiate, deoarece instanța de apel a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, ceea ce denotă ineficiența menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

6.2. Astfel spus, instanța de apel, casând sentința în partea stabilirii pedepsei și aplicând în privința condamnatului Axenti Vasile a unei pedepse reale prevăzute de sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, corect i-a stabilit pedeapsa în baza art. 90 alin. (10), 85, 87 Cod penal.

Colegiul constată, că instanța de apel corect a adăugat apreciere circumstanțele atenuante ale cauzei stabilite de instanța de fond, a ținut pe deplin cont și s-a expus argumentat asupra regulilor de individualizare a pedepsei, asupra circumstanțelor cauzei, caracterului

și gradului prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, aceasta fiind săvârșită în termenul de probă a executării unei alte infracțiuni similare.

În acest sens, nu sunt relevante motivele invocate de recurent în recursul ordinar și anume:

„...cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de instanța de judecată”.

Colegiul constată, că instanța de fond la stabilirea pedepsei incorect a aplicat prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal menținând condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei stabilite lui Axenti Vasile prin sentința judecătorei Strășeni din 06 martie 2012. Aplicând condamnatului o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța urma să-i stabilească o pedeapsă definitivă în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (10) Cod penal în coroborare cu art. 85. 87 alin. (1) Cod penal.

Rejudecând cauza instanța de apel a corectat eroare a de drept comisă de instanța de fond și a numit inculpatului Axenti Vasile o pedeapsă în conformitate cu prevederile legale pentru infracțiunea comisă, potrivit criteriilor de individualizare a pedepsei.

Or, potrivit prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art. 431, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de Procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Axenti Vasile Sergiu** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2013, ca vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, semnată la 11 aprilie 2014 și pronunțată integral la 07 mai 2014, ora 9³⁰.

Președinte	/semnătura/	Constantin Gurschi
Judecători	/semnătura/	Ion Guzun
	/semnătura/	Elena Covalenco